

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. ledna 2022 ve věci obžalovaného F. S., narozeného v , a) **odvolání obžalovaného**, b) **státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Příbrami, proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 29. listopadu 2021, číslo jednací 2 T 54/2021-357, a rozhodl

takto:

1)

Podle § 258 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší**, a to ve výroku o uložení povinnosti podle § 85 odstavec 2, § 48 odstavec 4 písmeno h) trestního zákoníku, aby se během zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem zdržel požívání omamných a psychotropních látek a podrobil se na výzvu probačního úředníka testování na přítomnost těchto látek v těle a ve výroku o uložení ochranném léčení protitoxikomanickým.

2)

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný F. S. **uznán vinným** v bodech I, II/1-3) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a v bodech II/1-3 zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaným (ad II/1,2), dílem nedokonaným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad II/3), kterých se podle skutkových zjištění prvního soudu dopustil tím, že:

I) v době nejméně od počátku roku 2017 do 13:55 hod dne 4. 7. 2020, tedy do doby kdy byl vykázan ze společného obydlí na základě oprávnění Policie ČR v souladu s § 44 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tedy v době kdy žil ve společné domácnosti se svojí manželkou J. S., nar. na adrese v obci , s touto se zvyšující četností a intenzitou úmyslně zle nakládal, tím způsobem, že ji vulgárně nadával slovy uvedenými ve spisovém materiálu, výhružkami typu "budete všichni poslouchat, jinak bude zle", ji nutil dělat věci, které si přál nebo naopak nedělat věci, které si nepřál, kdy mu poškozená z důvodu obav z jeho jednání vůči ní vyhověla, nejméně v 6ti případech poškozenou fyzicky napadl, tím způsobem, že ji opakovaně udeřil dlaní otevřené ruky do oblasti hlavy, přičemž nejméně ve dvou případech musela poškozená po tomto fyzickém napadení vyhledat lékařské ošetření v Oblastní nemocnici v Příbrami, konkrétně dne 26. 2. 2017, kdy obviněný poškozenou udeřil do oblasti obličeje v důsledku čehož J. S. utrpěla mírný hematom v oblasti nosního kořene a mírný otok měkkých tkání, přičemž jednání obžalovaného F. S. v poškozené vyvolávalo pocity strachu, psychologických útrap a těžkého příkoří, neboť se obávala o svůj život a zdraví,

II) 1) dne 27. 6. 2020 v ranních hodinách v prostorách ložnice společně obývaného domu na adrese v obci , osahával poškozenou J. S. pod noční košili na prsou a následně když jej poškozená požádala, ať svého jednání zanechá, že si toto nepřeje, tohoto nedbal a za užití násilí ji roztrhl spodní kalhotky, uchopil ji silou oběma rukama v oblasti krku, následně ji držel nezjištěnou rukou za vlasy, které měla stažené do culíku a vykonal na ni soulož do pochvy, a to i přesto, že jej poškozená odstrkávala oběma rukama a žádala jej, že si toto nepřeje slovy "nech toho, nedělej mi to", kdy důraznější styl obrany nevyvinula z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

obavy z eskalace násilného jednání obviněného vůči své osobě a také s ohledem na přítomnost nezletilé dcery ve vedlejší pokoji, načež následně obviněný svého jednání zanechal

2) dne 2. 7. 2020 v prostorách obývacího pokoje společně obývaného domu [REDAKCE], v obci [REDAKCE], požadoval po své manželce J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] pohlavní styk, a když toto poškozená odmítla, tak ji obviněný uchopil nezjištěnou rukou za vlasy, donutil ji lehnout si na pohovku do polohy na záda, uchopil ji za ruce, aby ji znemožnil pohyb, následně ji sundal kalhotky a vykonal na ní pohlavní styk do pochvy, kdy došlo k jeho vyvrcholení, načež poškozené důrazně řekl "Rozumíš mi? Rozumíte mi mladá paní? Dokud tady budete tak se mnou budete spát"

3) dne 4. 7. 2020 ve svém trvalém bydlišti na adrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], opětovně požadoval po své manželce J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] pohlavní styk slovy "pojd' nahoru nebo bude zle a bude to s nadšením", když toto poškozená odmítla, udeřil ji nejméně ve třech případech dlaní nezjištěné ruky do oblasti hlavy v úmyslu přinutit ji tímto k uskutečnění pohlavního styku proti její vůli, načež se poškozená dalšímu jednání snažila vyhnout tím, že běžela na druhý konec zahrady přilehlé ke společně obývanému domu, kam ji obviněný pronásledoval, načež do ní v blízkosti bazénu úmyslně strčil, v důsledku čehož spadla poškozená do bazénu s vodou, a ve chvíli kdy se vynořila z vody jí řekl "že může být ráda, že se vynořila", načež následně poškozená zavolala na linku 158 z důvodu obavy o svůj život a zdraví, přičemž tímto jednáním obžalovaný F. [REDAKCE] S. [REDAKCE] způsobil J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] oděrku na pravé holeni a vertebrogenní algický syndrom krční páteře s omezením pohyblivosti páteřního úseku, načež byl policií ČR vykázán ze společného obydlí.

2. Za to byl **odsouzen** podle § 185 odst. 2, § 43 odst. 1 a § 40 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 42 měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost, aby během zkušební lhůty podmíněného odsouzení s dohledem podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestnými činy způsobil a podle § 85 odst. 2 a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku i povinnost, aby se během zkušební lhůty podmíněného odsouzení s dohledem zdržel požívání omamných a psychotropních látek a podrobil se na výzvu probačního úředníka testování na přítomnost těchto látek v těle. Současně bylo obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uloženo ochranné psychiatrické a protitoxikomanické léčení v ambulantní formě. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené J. [REDAKCE] S. [REDAKCE] částku 250 000 Kč s tím, že se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podali včasné odvolání **obžalovaný a státní zástupkyně**.

3. **Obžalovaný** prostřednictvím obhájkyne namítá, že skutkový stav dovozený soudem I. stupně nemá relevantní oporu v provedeném dokazování. Poukazuje na to, že fakticky proti sobě stojí protichůdná tvrzení obžalovaného a poškozené. Další slyšení svědci z blízkého okolí poškozené podávají pouze zprostředkovaná svědectví a pouze ve smyslu reprodukce informací, které jim sdělila samotná poškozená. S protichůdnou verzí obžalovaného se první soud vyrovnává do značné míry obecným způsobem. Za zásadní považuje i to, že veškeré důkazy, které podporují verzi poškozené lze časově zařadit až do období, kdy již docházelo k ukončení společného soužití mezi obžalovaným a poškozenou, přičemž iniciativa k jeho ukončení byla na straně poškozené. Dále pak uvádí, že ačkoli v obecné rovině nelze vyloučit vysvětlení soudu I. stupně, dle kterého se poškozená styděla a o okolnostech soužití s obžalovaným nemluvila ani před svým nejbližším okolím, na straně druhé je tato skutečnost stejně vysvětlitelná tím, že tvrzení poškozené je součástí jejích předrozvodových kroků. Ve vztahu k bodu I) poukazuje na to, že sice na jedné straně poškozená volí silné a emotivní postuláty (posledních 10 let bylo peklo, ponižování, nadávky aj.), avšak na straně druhé tyto blíže nepopisuje. Nedostatky konkrétního vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

poškozené se pak projevují i v popisu skutku, který je obsažen v napadeném rozsudku, resp. již v podané obžalobě, kde je formulován velmi obecně, bez popisu konkrétního jednání, kterým k naplnění skutkové podstaty mělo dojít. Dále pak obžalovaný poukazuje na lékařskou zprávu, kdy po fyzickém napadení (facka) měla poškozená vyhledat ošetření, ačkoli ze samotné zprávy je zřejmé, že poškozená uvedla, že byla omylem poraněna dcerou. Sice v obecné rovině nelze vyloučit, že poškozená o tom dříve mluvit nechtěla, na straně druhé však je to důvod, pro který je třeba na výpověď jmenované nahlížet kriticky a důsledně ji hodnotit v kontextu jiných důkazů. V této souvislosti poukazuje na to, že právě slyšení svědci převážně vychází z informací, které jim sdělila sama poškozená, přičemž sami hodnotí její soužití s obžalovaným jako bezproblémové. Právě rozdíl mezi partnerským nedorozuměním a domácím násilím je dle obžalovaného pro posouzení věci zásadní.

5. Obžalovaný dále namítá, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by mezi obžalovaným a poškozenou bylo jakékoli nerovné postavení, které je průvodním znakem domácího násilí, a které nelze vysledovat v žádné ze sledovaných oblastí. Poškozená je na obžalovaném ekonomicky nezávislá, měla dlouhodobě vlastní zdroj příjmů, který odpovídal její vysokoškolské kvalifikaci, manželé měli sjednanu předmanželskou smlouvu, kdy jejich majetkový režim společného jmění manželů byl oddělen, poškozená navíc disponovala vlastním bytem, ze kterého jí plynul další příjem a do kterého by se mohla v případě potřeby uchýlit. Poukazuje na to, že poškozená nebyla na obžalovaném závislá ani v oblasti sociální, neboť z provedeného dokazování nevyplývá, že by byla obžalovaným jakkoli izolována. Nebyla na obžalovaném závislá ani v oblasti emoční, kdy nebylo prokázáno, že by se jednal o případ tzv. zničující lásky.
6. Pokud jde o zločin znásilnění, pak i zde stojí proti sobě tvrzení proti tvrzení. I zde obžalovaný namítá, že věrohodnost poškozené je snižována skutečností, že k tvrzeným jednáním mělo dojít v době, kdy poškozená zvažovala rozvod manželství. I zde v případě svědectví kamarádek jde o svědectví přenesená. Nad rámec výše uvedeného obžalovaný napadá i výrok o uložení ochranného léčení a související výroky o uložení přiměřených povinností a o vyslovení dohledu nad obžalovaným a má za to, že pro takový postup nejsou splněny zákonné podmínky, neboť jednání popsané v rozsudku nemá žádnou spojitost s užíváním návykových látek. Pokud první soud uzavírá, že „není vyloučeno“, že se obžalovaný předmětného jednání dopustil v souvislosti se zneužíváním návykových látek, pak toto nelze považovat za relevantní důkazní podklad pro takovýto postup. V této souvislosti poukazuje i na závěry soudní znalkyně, kterou nebyla ani protitoxikomanická léčba navrhována. Obžalovaný konečně napadá i výrok o přiznání nemajetkové újmy poškozené s odůvodněním, že k tomuto nebylo vedeno bližší důkazní řízení. S ohledem na uplatněné námitky proto navrhuje, aby Krajský soud v Praze napadený rozsudek zrušil a sám obžalovaného v plném rozsahu obžaloby zprostil, případně navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výrocích o ochranném léčení, vysloveném dohledu, uložení přiměřených povinností a povinnosti k náhradě nemajetkové újmy a rozhodl ve smyslu neuložení ochranného léčení, dohledu a přiměřených povinností a poškozenou pak s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
7. **Státní zástupkyně** směřuje své odvolání výlučně do výroku o trestu, a to v neprospěch obžalovaného. Zcela se ztotožňuje se závěry prvního soudu ohledně viny obžalovaného. Ačkoli první soud na straně jedné poukázal na vyšší závažnost jeho jednání, které může zanechat závažné následky na psychickém zdraví poškozeného, přičemž takové jednání je třeba hodnotit jako nebezpečné a je evidentní, že obžalovaný, který se po celou dobu trestního řízení poškozené neomluvil a nemá na toto jednání žádný náhled a není zatím schopen přijmout za toto jednání plnou odpovědnost, na straně druhé s ohledem na to, že je na obžalovaného třeba hledět jako na osobu netrestanou, a s ohledem na to, že v současné době bylo již konfliktní soužití ukončeno, uzavřel, že zásadně není nutné působit na obžalovaného příliš přísným trestem a že k jeho nápravě stačí uložení trestu výchovného. Dle státní zástupkyně takový postih neodpovídá hlediskům pro ukládání trestu a je dle jejího názoru nepřiměřeně mírný. V této souvislosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

- zdůrazňuje, že se obžalovaný dopustil dvou závažných zločinů, přičemž zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199, odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku se dopouštěl po delší dobu a pokud jde o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, tento považuje za zásadní zásah do samotné integrity poškozené, což spolu s výše citovaným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí vedlo ke zhoršení duševního stavu poškozené. Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby Krajský soud v Praze napadený výrok o trestu zrušil a obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon by byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Dále považuje za nezbytné, aby obžalovanému bylo podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uloženo ochranné léčení psychiatrické a protitoxikomanické v ambulantní formě
8. Krajský soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž odvolání směřují, jakož i správnost postupu, kterého jejich vydání předcházelo, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, a posoudil věc následovně:
 9. Okresní soud v řízení provedeném v souladu s procesními předpisy provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci, dodržel všechna zákonná ustanovení včetně těch, která zabezpečují práva obžalované na obhajobu a potřebné objasnění věci. V hlavním líčení byly provedeny všechny dostupné důkazy, při jejichž hodnocení postupoval okresní soud důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Z odůvodnění jeho rozsudku je patrné, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, proč uvěřil verzi poškozené a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákona, proto lze v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.
 10. Je nesporné, že okresní soud provedl ve věci dostatek důkazů a je nutno konstatovat, že při jejich hodnocení neměl jednoduchou situaci, neboť je evidentní, že prokazování trestné činnosti, k níž dochází prakticky „za zavřenými dveřmi“ je skutečně komplikované. To, že proti sobě stojí dvě zcela protichůdné verze je pro tento druh trestné činnosti zcela typické. Úkolem prvního soudu proto bylo důsledně se vypořádat s věrohodností obou verzí, což dle přesvědčení odvolacího soudu okresní soud beze zbytku učinil.
 11. Nutno však konstatovat, že okresní soud postupoval při hodnocení všech ve věci provedených důkazů velmi citlivě, zodpovědně, logicky a věcně správně a pokud založil své **skutkové závěry** na přesvědčivé výpovědi poškozené, která opakovaně a v zásadních bodech shodným způsobem popsala od kdy a jakým závadovým způsobem se k ní obžalovaný choval, i jak toto jednání vnímala, pak nepochybil. Poškozená popsala průběh soužití s obžalovaným, jak ji psychicky terorizoval, i to, jak jí ve dnech 27. 6. 2020, 2. 7. 2020 a 4. 7. 2020 znásilnil, resp. chtěl znásilnit. Výpověď poškozené je konzistentní a ani odvolací soud neshledal žádné skutečnosti, které by věrohodnost poškozené snižovaly. Lze sice prvnímu soudu vytknout, že pokud jde o popis skutkových zjištění v bodu I), je tento skutečně s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti poněkud obecný, což je evidentně způsobeno tím, že popis skutkových zjištění převzal bez dalšího z enunciatu obžaloby, na straně druhé je však z provedeného dokazování a zejména z výpovědi poškozené z přípravného řízení zřejmé, jakým zcela konkrétním závadovým způsobem se k ní obžalovaný choval, jak ji nutil dělat věci, které nechtěla (viz např. výše popsané sexuální útoky), či nedělat věci, které si nepřál, jak ji bezdůvodně vulgárně nadával (dilina, kráva apod.), ponižoval ji, vyhrožoval (např. ji vyhazoval ze společného obydlí, vyhrožoval, že když nebude druhé dítě, tak bude zle, že on je šéf domu, on je bos, ona at' táhne, že ho bude poslouchat na slovo, nadával jí kvůli vaření, opakovaně nejméně 6-7x ji fyzicky atakoval tak, že měla např. monokl pod okem, křičel na ni, že si od ní potřebuje odpočinout, apod.) Poškozená i dle přesvědčení odvolacího soudu věrohodným způsobem popsala počátek uvedeného jednání, jeho průběh, intenzitu, popsala i obavy z obžalovaného, jakož i to, proč se s uvedeným jednáním nikomu nesvěřila, že se za jednání, kterému byla vystavena, styděla, jakož i to, kdy a proč se rozhodla ukončit soužití s obžalovaným a spáchání trestné činnosti oznámit. Takový postoj poškozené není v obdobných případech ojedinělý a je naprosto pochopitelný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

12. Neobstojí námitky obžalovaného, že výpovědi svědků jsou tzv. z doslechu, neboť jak je z provedeného dokazování zřejmé, svědkyně M. Š. či svědkyně M. Š. se vyjadřovaly k psychickému stavu poškozené bezprostředně po jednom z případů násilně vynuceného sexu, přičemž uvedené svědkyně nezávisle na sobě uvedly, že poškozená byla viditelně rozrušená, měla červené stopy kolem krku (svědkyně Š.), byla otřesená, koktala (svědkyně Š.), či se svědci vyjadřovali k modřinám na těle poškozené (svědkyně Š.), rodiče poškozené – svědkyně M. K. a svědek A. K., Mgr. Z. A., event. k hrubému chování obžalovaného (Mgr. Z. A., M. F.) apod.
13. Neobstojí ani námitky obžalovaného odkazující na dosavadní právní praxi týkající se zejména typického nerovného a závislého postavení mezi pachatelem a obětí domácího násilí. Sice lze souhlasit s tím, že provedenými důkazy nebyla prokázána ekonomická, sociální či emoční závislost poškozené na obžalovaném, na straně druhé však bylo prokázáno, že obžalovaný trpí roztroušenou sklerózou a organicky smíšenou poruchou osobnosti, kdy osobnostní rysy jsou oproti normě zvýrazněné organickým poškozením mozku a projevují se emoční labilitou, náhlými změnami nálad s krátkými výbuchy zlosti a agrese, či změnou k bezdůvodné veselosti, zvýšeným sebevědomím, přeceňováním vlastních úspěchů, sklonem k impulsivnímu jednání, nízkou frustrační tolerancí s přecitlivělostí ke kritice apod., přičemž to, že ačkoli poškozená zcela evidentně a dlouhodobě pocítovala jednání obžalovaného velmi úkorně, s ohledem na onemocnění obžalovaného se nabízí závěr, že uvedenou situaci dlouhodobě neřešila (viz výpověď svědkyně Mgr. A.).
14. S ohledem na fakt, že k zažalovanému jednání mělo docházet mezi partnery, v domácím prostředí, většinou beze svědků, bylo třeba, aby okresní soud věnoval hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného na straně jedné, i poškozené na straně druhé, značnou pozornost. Tuto svoji povinnost splnil dle odvolacího soudu okresní soud beze zbytku. Nadto je třeba konstatovat, že **hodnocení důkazů** je výhradním právem nalézacího soudu a odvolacímu soudu je dovoleno do tohoto procesu vstupovat pouze tehdy, pokud závěry, které jsou z hodnocení provedených důkazů vyvozovány, nemají oporu v provedených důkazech, či pokud odporují pravidlům formální logiky, což není tento případ.
15. Pokud jde o **právní posouzení** uvedeného jednání, pak ani zde se okresní soud nedopustil pochybení. Nutno připomenout, že v obecné rovině se zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí **po delší dobu**, přičemž týráním se rozumí zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Při pokračování v páčání takového činu po delší dobu se musí jednat o časový úsek řádově v měsících, kdy platí, že čím méně intenzivní bude týrání, tím delší dobu bude muset takové zlé nakládání trvat a naopak. Okresní soud proto nepochybil, pokud vzhledem k době páčání trestné činnosti uzavřel, že takto se obžalovaný vůči poškozené choval po delší dobu. Zcela právem proto bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jednak jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku (ad I, II/1-3), přičemž jeho dílčí útoky popsané pod body II/1-3) současně jako pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaný (ad II/1, 2), dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad II/3), když jak je zřejmé z aktuální judikatury, jednočinný souběh trestných činů týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku a znásilnění podle § 185 tr. zákoníku není vyloučen., neboť mezi těmito trestnými činy neexistuje žádný vztah, který by takový souběh vylučoval (NS ČR sp. zn. 4 Tdo 1685/2016).
16. Vzhledem k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, resp. jeho doplnku, pak není pochyb o tom, že obžalovaný trpěl v době páčání trestné činnosti organickou smíšenou afektivní poruchou, v jejímž důsledku byly jeho rozpoznávací schopnosti sníženy mírně, forensně nevýznamně, ovšem **jeho ovládací schopnosti byly sníženy podstatně**,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

forensně významně, a že se tedy uvedeného jednání **dopustil ve stavu snížené přičetnosti**, který si ani z nedbalosti nepřivodil vlastním zaviněním. V podrobnostech i v tomto případě odkazuje odvolací soud na přesvědčivé odůvodnění prvního soudu.

17. Odvolací soud přezkoumal i rovněž zpochybňovaný **výrok o trestu** a uzavřel, že i zde postupoval okresní soud zákonným způsobem a dostatečně přihlédl ke všem skutečnostem rozhodným pro volbu druhu i výměry trestu. Jestliže se krajský soud ztotožnil se závěrem prvního soudu, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil ve stavu snížené přičetnosti, lze akceptovat i závěr prvního soudu, pokud při rozhodování o výměře trestu postupoval i podle ustanovení § 40 odst. 2 tr. zákoníku, neboť má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody **pod dolní hranici trestní sazby**, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 4 tr. zákoníku, **a uloží zároveň ochranné léčení**.
18. Okresní soud nepochybil, pokud s ohledem na okolnosti případu, osobnost obžalovaného a zejména závěry znaleckého posudku uzavřel, že účelu trestu lze dosáhnout ještě uložením **výchovného trestu** odnětí svobody, který byl obžalovanému ukládán jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a vyměřován podle nejprísnejší sbíhající skutkové podstaty § 185 odst. 2 tr. zákoníku (sazba 2-10 let). Pokud pak okresní soud za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku rozhodl o uložení **trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců**, jehož výkon podmíněně odložil na **zkušební dobu v trvání 42 měsíců** za současného **dohledu** probačního úředníka, pak takový postih lze akceptovat. I přesto, že obžalovaný doložil, že v současné době pravidelně lékáře psychiatra navštěvuje, odvolací soud vázán ustanovením § 40 odst. 2 tr. zákoníku shledal rozhodnutí o uložení znalkyní navrhovaného **ochranného psychiatrického léčení v ambulantní formě** zcela odůvodněným a zákonným.
19. To však neplatí, pokud jde o souběžně uložené ochranné protitoxikomanické léčení v ambulantní formě a výše specifikovanou povinnost podle § 85 odst. 2 a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku, neboť ze žádného z provedených důkazů skutečně nevyplývá, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti s nedovolenou konzumací návykových látek. Navíc ani soudní znalkyně uvedený druh ochranného léčení nenavrhovala. V tomto směru proto bylo námitkám obžalovaného vyhověno a **uložené ochranné protitoxikomanické léčení a uvedená povinnost byly podle § 258 odst. 1, písm. d), odst. 2 tr. řádu bez dalšího zrušeny**.
20. Neobstojí naopak námitky obžalovaného k uloženému **dohledu probačního úředníka**, neboť i dle přesvědčení odvolacího soudu je uložení probačního dohledu s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti a zejména charakter osobnosti obžalovaného potřebné a účelné. Obžalovaný evidentně nemá dostatečný kritický náhled vůči svému chování, přesto odvolací soud uzavírá, že uložení výchovného podmíněného trestu odnětí svobody za současného vyslovení dohledu probačního úředníka a uvedeného omezení a ochranného léčení přispějí k nápravě obžalovaného lépe než přímý výkon trestu. Odvolací soud má za to, že i výchovným spolupůsobením orgánu probační a mediační služby si obžalovaný lépe uvědomí nevhodnost a nepřiměřenost svého počínání a do budoucna se podobného jednání vyvaruje. Zvolený postih považuje odvolací soud za přiměřený jak okolnostem případu, tak osobním poměrům obžalovaného a zejména pak možnostem jeho nápravy. Z uvedených důvodů proto nemohly námitky státní zástupkyně obstát a toto odvolání podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné **zamítnuto**.
21. Pochybení nebylo shledáno ani v **adhezním výroku**, kterým byl obžalovaný zavázán zaplatit poškozené J. S. na náhradě nemajetkové újmy částku 250 000 Kč, když se zbytkem svého nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Okresní soud správně konstatoval, že poškozená byla ze strany obžalovaného dlouhodobě vystavena ponižujícímu a traumatizujícímu chování, které v podstatě vyvrcholilo opakovaným násilím v sexuální oblasti, což bylo pro poškozenou značně ponižující a traumatizující, a to do té míry, že došlo ke zhroucení poškozené a její následné medikaci antidepresiv. Vzhledem k tomu, že dle

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

poškozené se jmenovaná dodnes potýká s následky v psychické oblasti, okresní soud nepochybil, pokud poškozené přiznal náhradu nemajetkové újmy v uvedené výši. V podrobnostech i zde lze odkázat na příslušné odůvodnění prvního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek **přípustný**.

Proti tomuto usnesení **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 25. ledna 2022

JUDr. Lucie Černá v. r.
předsedkyně senátu